

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 2. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Köln – Německo) – Vodafone GmbH v. Spolková republika Německo, zastoupená Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Věc C-854/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Elektronické komunikace – Nařízení (EU) 2015/2120 – Článek 3 – Přístup k otevřenému internetu – Článek 3 odst. 1 – Práva koncových uživatelů – Článek 3 odst. 2 – Zákaz dohod a obchodních praktik omezujících výkon práv koncových uživatelů – Článek 3 odst. 3 – Povinnost rovného a nediskriminačního nakládání s provozem – Možnost zavádět opatření přiměřeného řízení provozu – Doplňková tarifní varianta zvaná ‚nulový tarif‘ – Vyloučení ‚nulového tarifu‘ v případě roamingu“)

(2021/C 431/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vodafone GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo, zastoupená Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Výrok

Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii, musí být vykládán v tom smyslu, že omezení používání roamingu z důvodu aktivace tarifní varianty zvané „nulový tarif“ je neslučitelné s povinnostmi podle odstavce 3 tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. září 2021 – European Federation of Public Service Unions (EPSU) v. Evropská komise, Jan Willem Goudriaan

(Věc C-928/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Sociální politika – Články 154 a 155 SFEU – Dialog mezi sociálními partnery na úrovni Evropské unie – Informování úředníků a zaměstnanců ústředních orgánů státní správy členských států a konzultace s nimi – Dohoda uzavřená mezi sociálními partnery – Společná žádost smluvních stran o provedení této dohody na úrovni Unie – Odmítnutí Evropské komise předložit Radě Evropské unie návrh rozhodnutí – Rozsah soudního přezkumu – Povinnost odůvodnit odmítavé rozhodnutí“)

(2021/C 431/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (zástupci: R. Arthur, Solicitor, K. Apps, Barrister)

Další účastníci řízení: Jan Willem Goudriaan (zástupci: R. Arthur, Solicitor, K. Apps, Barrister), Evropská komise (zástupci: I. Martínez del Peral, M. Kellerbauer a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgique) – X v. État belge

(Věc C-930/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2004/38/ES – Článek 13 odst. 2 – Právo pobytu rodinných příslušníků občana Unie – Manželství mezi občanem Unie a státním příslušníkem třetí země – Zachování práva pobytu státního příslušníka třetí země v případě rozvodu, stal-li se tento státní příslušník obětí domácího násilí páchaného jeho manželem nebo manželkou – Povinnost prokázat existenci dostatečných prostředků – Neexistence takové povinnosti ve směrnici 2003/86/ES – Platnost – Listina základních práv Evropské unie – Články 20 a 21 – Rovné zacházení – Rozdílné zacházení podle toho, zda je osoba usilující o sloučení rodiny občanem Unie, nebo státním příslušníkem třetí země – Nesrovnatelnost situací“)

(2021/C 431/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil du Contentieux des Étrangers

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: État belge

Výrok

Prezkum předběžné otázky položené předkládajícím soudem neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 13 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS z hlediska článku 20 Listiny základních práv Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.